

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА ПОЛІТИКА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

Анотація.

Розглянуто сутність, цілі та основні напрями реалізації інформаційно-комунікаційної політики міжнародних організацій в умовах сучасної глобалізації. Визначено, що інформаційно-комунікаційна політика стає ключовим інструментом формування міжнародного середовища, зміцнення довіри до інституцій та забезпечення ефективної взаємодії зі світовою громадськістю. Особливу увагу приділено впливу цифровізації, соціальних мереж і штучного інтелекту на трансформацію комунікаційних стратегій міжнародних структур. Визначено основні виклики, пов'язані з поширенням дезінформації, маніпуляціями у медіапросторі та просуванням медіаграмотності

Ключові слова: інформаційно-комунікативна політика, міжнародні організації, стратегічні комунікації, цифрова трансформація, цифровізація, медіа.

Abstract. *The paper examines the essence, objectives, and main directions of implementing the information and communication policy of international organizations in the context of modern globalization. It has been determined that information and communication policy is becoming a key instrument for shaping the international environment, fostering trust in institutions, and ensuring effective interaction with the global public. Particular attention is paid to the influence of digitalization, social networks, and artificial intelligence on the transformation of communication strategies of international structures. The main challenges related to the spread of disinformation, media manipulation, and the promotion of media literacy are identified.*

Keywords: information and communication policy, international organizations, strategic communications, digital transformation, digitalization, media.

Інформаційне суспільство характеризується домінуванням інформації як основного явища навколо якого формуються та існують більшість державних і недержавних інститутів. Інформація стає найважливішим ресурсом і способом комунікації між різноманітними групами. Через інформацію суспільство транслює свої інтереси органам державної влади, а на міжнародному рівні – держави світовому співтовариству.

У сучасному світі артикуляцію та агрегування інтересів держав здійснюють міжнародні організації. Міжнародні організації відіграють ключову роль у світовій політиці, сприяючи підтримці миру, сприяючи економічному співробітництву, просуваючи права людини та вирішуючи глобальні проблеми, такі як екологічні та гуманітарні питання. Їх роль полягає у створенні майданчиків для діалогу, розробці стандартів, координації дій держави та надання допомоги у кризових ситуаціях.

Інформаційно-комунікаційна політика міжнародних організацій є невід'ємною складовою їх зовнішньої та внутрішньої діяльності. В умовах глобалізації, гібридних загроз і розвитку цифрових медіа ефективна комунікація стає інструментом впливу, формування іміджу та підтримки легітимності міжнародних інституцій.

Сьогодні інформаційна взаємодія міжнародних структур виходить далеко за межі офіційних звітів і пресрелізів – вона охоплює цифрові платформи, соціальні мережі, мультимедійні кампанії, кризові комунікації, а також аналітичну роботу з громадською думкою.

Інформаційно-комунікаційна політика (ІКП) розглядається як система принципів, стратегій і практик, спрямованих на управління інформаційними потоками, формування публічного іміджу та налагодження діалогу з цільовими аудиторіями [1].

Основними цілями ІКП міжнародних організацій є:

- забезпечення прозорості та підзвітності діяльності;
- формування глобального дискурсу навколо ключових цінностей і цілей;
- підвищення рівня довіри та залучення громадськості;
- протидія дезінформації та маніпуляціям у медіапросторі [2].

Практика реалізації ІКП міжнародних організацій досить різноманітна. Так, до прикладу, ООН формує глобальні комунікаційні стратегії через Департамент глобальних комунікацій (Department of Global Communications), який координує кампанії з просування прав людини, сталого розвитку (ЦСР), гендерної рівності та світу. Платформи UN News, UN Web TV та соціальні мережі ООН мають багатомовний формат, що сприяє інклюзивності глобального дискурсу.

Інформаційна політика ЄС базується на принципах відкритості та «єдиної комунікаційної стратегії» для всіх інституцій. Єврокомісія використовує інтерактивні платформи («EU in my Region», «Together.eu»), офіційні блоги та соціальні мережі для поширення інформації про політику ЄС. З 2020 року активно розвивається напрямок «Європейська стратегічна комунікація», спрямований на протидію дезінформації та пропаганді.

Альянс НАТО створив потужну систему стратегічних комунікацій (NATO STRATCOM), що послужило публічною дипломатією, психологічними операціями та інформаційним аналізом. Комунікативна політика НАТО орієнтована на формування позитивного іміджу організації, а також на протидію інформаційним впливам противників.

Натомість інформаційна політика ЮНЕСКО акцентує увагу на гуманітарних цінностях, освіті, культурній спадщині та свободі слова. Організація підтримує проекти з розвитку медіаграмотності, свободи медіа та захисту журналістів, що є основою сталих демократичних комунікаційних систем [3-5].

Однак, слід зауважити, що поширення штучного інтелекту, великі дані, соціальні платформи та діджиталізація комунікацій створюють як нові можливості, так і ризики.

Серед викликів:

- інформаційні війни та кібератаки;
- маніпулювання громадською думкою через соцмережі;
- поширення фейкових новин;
- зростання потреби у медіаграмотності.

У відповідь міжнародні організації посилюють цифрову комунікаційну етику, впроваджують політику фактчекінгу та етичного використання ШІ у сфері інформаційного впливу.

Інформаційно-комунікаційна політика міжнародних організацій сьогодні є стратегічним чинником формування глобального порядку денного. Вона визначає не лише імідж організації, а й ефективність її дій у кризових ситуаціях.

Забезпечення балансу між відкритістю, надійністю інформації та стратегічним контролем за інформаційними потоками є запорукою довіри, стійкості та легітимності міжнародних інституцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Панченко, О., & Сердюк, І. (2020). Інформаційна державна політика на шляху цифровізації. *Аспекти публічного управління*, 8 (1 SI), 107-109. <https://doi.org/10.15421/152053>
2. Силаєв В., Горінов П. (2024). Політика інформаційної безпеки в умовах цифрової трансформації України: виклики та шляхи попередження. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*, (3(75)), 81-87. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2024-3\(75\)-12](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2024-3(75)-12)
3. United Nations Department of Global Communications (2023). *Annual Report*. New York.
4. European Commission (2023) Strategic communication programs. Brussels
5. UNESCO (2023). *World Trends in Freedom of Expression and Media Development*. Paris.

Гірман Алла Павлівна, к.політ.н., доцент кафедри міжнародних відносин Університету митної справи та фінансів м.Дніпро, girmanap77@gmail.com

Alla Pavlivna Girman, Ph.D. in Political Science, Associate Professor of the Department of International Relations, University of Customs and Finance, Dnipro. girmanap77@gmail.com